

РЕШЕНИЕ

№ 7692

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 161 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ КР. ПЕТРОВ**

при участието на секретаря **БОРЯНА М. ТОШЕВА**
като разгледа докладваното от **ВАСИЛ КР. ПЕТРОВ** Гражданско дело № 20231110147731 по описа за 2023 година

Предявени са искове по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът ЗАД „Лев Инс“ твърди, че в изпълнение на задълженията си по договор за застраховка имущество „Каско на МПС“, застрахователна полица № **, със срок на действие 24.06.2018 г. – 23.06.2019 г., е заплатил на застрахования при него собственик сумата от 940,25 лв. и е сторил ликвидационни разноси в размер на 10 лв., поради което е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата за сумата от 950,25 лв. Поддържа, че били причинени вреди на л.а. „***“ с рег. № ** в резултат на ПТП, настъпило на 29.05.2019 г. в гр. София, **, вследствие от пропадане на застрахования автомобил в несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно. Счита, че отговорен за настъпилото ПТП бил ответникът Столична община, предвид неизпълнение на законовите му задължения за поддържане и ремонт на пътищата и осигуряване на безопасно придвижване по тях. Ответникът бил канен да плати, но не платил, поради което изпаднал в забава и дължал обезщетение за забава в размер на 300,46 лв. за периода 28.08.2020 г.-28.08.2023 г. Ето защо, ищецът моли съда да постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати сумата от **950,25** лв., главница, ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба 28.08.2023 г., до окончателното изплащане, и сумата от **300,46** лв., мораторна лихва върху главницата за периода 28.08.2020 г.-28.08.2023 г. Претендира разноси.

Ответникът Столична община оспорва предявените искове. Твърди, че са недоказани твърденията на ищеца за причината за процесното ПТП и механизма на същото. Оспорва да е налице несигнализирана и необезопасена дупка на посоченото място. Развива доводи за липса на материална доказателствена сила на представения протокол за ПТП.

Оспорва размера на настъпилите вреди, като счита, че следвало да бъдат съобразени състоянието и овехтяването на увредените части. Твърди съпричиняване от страна на застрахованото лице, водач на МПС, което е претърпяло ПТП, с аргументи, че водачът не се е движил със съобразена скорост, не е намалил скоростта и не е направил опит да избегне възникналата опасност. Оспорва да е налице валидно застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на увреденото МПС, тъй като последният не бил подписал процесната застрахователна полица и общите условия към нея. Ответникът посочва, че не дължи обезщетение за забава, тъй като не бил получавал покана за плащане на претендираната главница. Моли за отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото и доводите на страните, преценени по реда на чл. 12 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ

Искът предполага доказване на следните факти: наличие на валиден договор за застраховка имущество между ищеца и пострадащото лице досежно увреденото имущество, плащане от застрахователя на дължимото застрахователно обезщетение и деликтната отговорност – виновно противоправно поведение – действие или бездействие, на служители на ответника по отношение на увредения-застрахован при причиняване на застрахователното събитие, намиращо се в причинна връзка с вредоносния резултат, отговорността на ответника досежно поддръжката и ремонта на пътния участък, наличието на небезопасно и необозначено пропадане на пътна настилка, вид и размер на претърпените вреди.

По делото е разпитан св. М. Н., който сочи, че е претърпял твърдяното ПТП в гр. София с процесния автомобил л.а. „***“ с рег. № **, на който е собственик, при което ПТП колата попаднала в дупка. Свидетелят сочи, че е попаднал с автомобила в дълбока дупка с вода. Движел се със слаба скорост, но попаднал в процесната, нямало сигнализация, при което спукал гума и джантата била увредена. Съдът кредитира показанията на свидетеля, които са конкретни и непротиворечиви. Съгласно заключението на САТЕ, което съдът кредитира, описаният от свидетеля и посочен в протокола за ПТП механизъм на настъпване на ПТП и установените при огледа щети по автомобила напълно кореспондират помежду си и е налице причинна връзка между произшествието и вредите.

Доказателства за съпричиняване ответникът не е ангажирал и не се констатира по делото.

Съгласно чл. 31 ЗДвП ответникът отговаря за поддръжката на общинските пътища, а не се спори, че ул. „***“ с посока от бул. „** III“ към ул. „***“, на която е станал пътният инцидент, е общинска улица. Неизпълнението на задълженията на служителите на ответната община по поддръжка на пътя и по сигнализация на опасностите обосновава отговорност по чл. 49 ЗЗД на ответника за щетите, нанесени на увредения собственик.

Собственикът на автомобила е бил застрахован по договор за автомобилна

застраховка имущество „Каско на МПС“, застрахователна полица № **, със срок на действие 24.06.2018 г. – 23.06.2019 г., т.е. и към момента на ПТП. Не се спори, че застрахователната премия по договора и платена, поради което договорът е влязъл в сила – чл. 351, ал. 3 КЗ. Неоснователно е възражението на ответника, че застрахователно правоотношение няма, тъй като не е установено да е спазена писмената форма на застрахователния договор. В действителност, ищецът е представил своя екземпляр от полицата, в който няма подпис на застрахования собственик. Същевременно, с арг. от чл. 293, ал. 3 ТЗ страната не може да се позовава на нищожността, ако от поведението и може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението, още по-малко на подобна нищожност може да се позове трето за правоотношението лице, при положение, че от поведението на страните в правоотношението е видно, че никакво твърдение за нищожност не е правено – застрахованият е платил премия, ползвал се е от право да търси обезщетение за щети от ПТП и се е явил да свидетелства и в съдебно заседание.

Покритите рискове са клауза „злополука при ПТП“, която включва несъмнено всяко ПТП по см. на ЗДвП, включително повреда на пътно превозно средство при движение по пътното платно.

От ПТП автомобилът е претърпял щети – предна дясна гума, предна дясна джанта, съмнение за ходовата част. Експерти на ищцовото дружество огледали автомобила и оценили щетите, като е платено обезщетение в размер на 940,25 лв. Определеното от застрахователя обезщетение като сума е по-малко от сумата, необходима за ремонт на автомобила по средни пазарни цени според в.л. по САТЕ 1194,52 лв. По този начин застрахователят се е суброгирал на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ в правата на увреденото застраховано лице срещу делинквента, т.е. ответника, за сумата от **950,25** лв., включая и за 10 лв. ликвидационни разноски.

Искът е изцяло основателен и следва да бъде уважен, ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба 28.08.2023 г. до окончателното изплащане.

По иска с правно основание чл. 86 ЗЗД

Искът не неоснователен. Ищецът, чиято е доказателствената тежест, не е установил пълно и главно да е връчил покана за плащане на ответника преди процеса. На л. 11 от делото ищецът е изпратил на ответника писмо покана, но на л. 12 е представена разписка, в която е посочено, че на ответника е връчено „документ“, без да е ясно за кой документ става дума. Ответникът оспорва да е канен.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски имат и двете страни

Ищецът е сторил разноски от 100 лв. за държавна такса, 50 лв. депозит за свидетел, 350 лв. за депозит за САТЕ и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, общо 600 лв. Съобразно уважената част от исковите на ищеца се дължат разноски от **455,86** лв.

Ответникът е сторил разноски от 100 лв. за юрисконсулт, като пропорционално на отхвърлената част от исковите му се дължат разноски от **24,02** лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, гр. София, ул. „Московска“ № 33, да заплати на **ЗК „Лев Инс“ АД**, ЕИК 121130788, на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ сумата от **950,25** лв., главница, представляваща суброгационна претенция, произтичаща от изплатено обезщетение за щети на л.а. „**“ с рег. № **, резултат от ПТП, настъпило на 29.05.2019 г. в гр. София ул. „**“, по щета № **, ведно със законната лихва, считано от 28.08.2023 г. до окончателното изплащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **455,86** лв., разноси, сторени в производството.

ОТХВЪРЛЯ предявения от **ЗК „Лев Инс“ АД**, ЕИК 121130788, против **Столична община**, гр. София, ул. „Московска“ № 33, иск с правно основание чл. 86 ЗЗД за заплащане на сумата от **300,46** лв., мораторна лихва върху главницата за периода 28.08.2020 г.- 28.08.2023 г.

ОСЪЖДА ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, да заплати на **Столична община**, гр. София, ул. „Московска“ № 33, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **24,02** лв.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред Софийския градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните, което обстоятелство изрично да се удостовери в отрязъците от съобщенията.

Съдия при Софийски районен съд: _____